

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do analizy muzycznej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Introduction to the musical analysis
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	ks. dr Dariusz Smolarek
---	-------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Ćwiczenia	30	II	3

Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z zakresu zasad muzyki, harmonii oraz form muzycznych. Umiejętność biegłego czytania nut we wszystkich kluczach
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Zapoznanie studentów z teorią form muzycznych. Ukazanie zasad konstrukcji dzieła muzycznego i jego elementów. Przedstawienie technik analizy formalnej i stylistycznej oraz uświadomienie roli analizy w badaniach muzykologicznych. Możliwość praktycznego zastosowania aparatu analitycznego w badaniu literatury muzycznej różnych epok.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student prezentuje w spójny sposób uporządkowaną wiedzę w zakresie form muzycznych i analizy muzycznej.	K_W03
W_02	Student rozróżnia i charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego (różnych form muzycznych).	K_W11
W_03	Student potrafi scharakteryzować różne style muzyczne korzystając z właściwych metod analizy dzieła muzycznego.	K_W16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student na poziomie podstawowym formułuje i analizuje problemy badawcze w zakresie wybranych form muzycznych (wokalnych, wokально-instrumentalnych, instrumentalnych), dobiera metody i narzędzia badawcze oraz opracowuje i prezentuje wyniki.	K_U01
U_02	Student rozpoznaje i analizuje wybrane dzieła muzyczne, przeprowadza ich interpretację z zastosowaniem prawidłowych metod w celu określenia ich znaczeń i miejsca w procesie historyczno-kulturowym.	K_U02
U_03	Student potrafi odczytać i prawidłowo zinterpretować tekst muzyczny (nuty) i muzykologiczny (analizę).	K_U05
U_04	Student przygotowuje ustne i pisemne analizy wskazanych dzieł muzycznych.	K_U07
U_05	Student w sposób merytoryczny uczestniczy w dyskusji naukowej dotyczących metod analizy dzieła muzycznego, dobiera właściwe strategie argumentacyjne, wykorzystuje poglądy innych autorów oraz poprawnie formułuje wnioski.	K_U10

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student w trakcie dyskusji formułuje krytyczne sądy, będąc otwartym na nowe idee i gotowym do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i opinii ekspertów.	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Elementy dzieła muzycznego. Budowa okresowa i ewolucyjna. Jak przygotować analizę dzieła muzycznego? Analiza wybranych form i gatunków muzycznych (wprawki analityczne): pieśń solowa (Schubert, Schumann, Moniuszko, Chopin), forma wariacyjna (Mozart), forma trzyczęściowa z reprzyzą (Beethoven, Schubert, Chopin, Wieniawski), forma ronda (Haydn, Beethoven), podstawy analizy formy sonatowej (Haydn), elementy fugi (Bach).

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Kolokwium / Test / Sprawdzian pisemny	Protokół / Uzupełnione i ocenione kolokwium
W_02	Analiza dzieła muzycznego	Referat	Wydruk / Plik z referatem
W_03		Kolokwium / Test / Sprawdzian pisemny	Protokół / Uzupełnione i ocenione kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza dzieła muzycznego Ćwiczenia praktyczne	Kolokwium / Test / Sprawdzian pisemny	Protokół / Uzupełnione i ocenione kolokwium
U_02	Dyskusja	Obserwacja	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego (np. prace cząstkowe, referaty, eseje, prezentacje, analizy, itp.). Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student rozróżnia i prawidłowo charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego. Student samodzielnie i bezbłędnie wyszukuje, prawidłowo analizuje, ocenia i selekcjonuje informacje dotyczące analizowanych utworów muzycznych, bezbłędnie stosuje poznaną terminologię muzyczną i muzykologiczną, a także biegle czyta i interpretuje tekst muzyczny (nuty) i muzykologiczny. Student rozumie potrzebę systematycznego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności z zakresu analizy muzycznej. Student formułuje krytyczne sądy, będąc otwartym na nowe idee i gotowym do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i opinii ekspertów. Student ma świadomość znaczenia analizy muzycznej jako jednej z podstawowych technik muzykologicznych.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student rozróżnia i na ogół prawidłowo charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego popełniając drobne błędy. Student samodzielnie i z nielicznymi błędami wyszukuje, analizuje, ocenia i selekcjo-

	nuje informacje dotyczące analizowanych utworów muzycznych, na ogół poprawnie stosuje poznaną terminologię muzyczną i muzykologiczną, a także czyta i interpretuje tekst muzyczny (nuty) i muzykologiczny, czasami z pominięciem mniej istotnych aspektów. Student rozumie potrzebę systematycznego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności z zakresu analizy muzycznej. Student formułuje krytyczne sądy, będąc otwartym na nowe idee i gotowym do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i opinii ekspertów. Student ma świadomość znaczenia analizy muzycznej jako jednej z podstawowych technik muzykologicznych.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student na ogół rozróżnia i w podstawowym stopniu charakteryzuje niektóre metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego, popełniając błędy. Student samodzielnie, lecz z błędami wyszukuje, analizuje, ocenia i selekcjonuje informacje dotyczące analizowanych utworów muzycznych z pominięciem niektórych istotnych aspektów, na ogół właściwie stosuje poznaną podstawową terminologię muzyczną i muzykologiczną, a także czyta i interpretuje podstawowy tekst muzyczny (nuty) i muzykologiczny z pominięciem niektórych ważnych aspektów lub z poważnymi nieścisłościami. Student rozumie potrzebę systematycznego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności z zakresu analizy muzycznej. Student w podstawowym zakresie formułuje krytyczne sądy, będąc otwartym na nowe idee i gotowym do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i opinii ekspertów. Student ma świadomość znaczenia analizy muzycznej jako jednej z podstawowych technik muzykologicznych.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się. Student nie prezentuje podstawowej wiedzy z zakresu analizy i interpretacji dzieła muzycznego lub popełnia poważne błędy. Student nie potrafi wyszukać, analizować, ocenić i selekcjonować informacji dotyczących analizowanych utworów muzycznych, niewłaściwie stosuje poznaną terminologię muzyczną i muzykologiczną, a także błędnie odczytuje i interpretuje tekst muzyczny (nuty) i muzykologiczny. Student nie rozumie potrzeby systematycznego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności z zakresu analizy muzycznej. Student nie potrafi sformułować krytycznych sądów, nie jest otwarty na nowe idee i gotowy do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i opinii ekspertów. Student nie ma świadomości znaczenia analizy muzycznej jako jednej z podstawowych technik muzykologicznych.

Podczas realizacji zajęć przewidziane są dyskusje dotyczące analizy dzieła muzycznego. Główne kryteria mające wpływ na ocenę końcową (kryteria weryfikacji stopnia realizacji założonych efektów uczenia się): umiejętność przeprowadzenia analizy dzieła muzycznego, umiejętność odczytywania budowy formalnej dzieła muzycznego, umiejętność omówienia poszczególnych elementów dzieła muzycznego.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: notatnik lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: dostęp do biblioteki, fonoteki, wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową i muzyczną, wydruki lub udostępnienie skanów materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Podhajski, <i>Formy muzyczne</i> , Warszawa 1991. J. Chomiński, K. Wilkowska - Chomińska, <i>Formy muzyczne</i> : · t. I Teoria formy. Małe formy instrumentalne, Kraków 1983; · t. II Wielkie formy instrumentalne, Kraków 1987; · t. III Pieśń, Kraków 1974; · t. IV Opera i dramat, Kraków 1976; · t. V, Wielkie formy wokalne, Kraków 1984. A. Frączkiewicz, F. Skotyszewski, <i>Formy muzyczne</i> , t 1-2, Kraków 1988. D. Wójcik, <i>Abc form muzycznych</i> , Kraków 1999. D. Wójcik, <i>Abc form muzycznych: analizy</i> , Kraków 2001. Z. Lissa, <i>Zarys nauki o muzyce</i> , Warszawa - Rzeszów 2007. N. Cook, <i>Przewodnik po analizie muzycznej</i> , Musica Iagellonica: Kraków 2014. C. Kühn, <i>Formenlehre der Musik</i> , Bärenreiter: Kassel 1987, 2001. D. Gwizdalanka Danuta, <i>Słowniczek oznaczeń i skrótów muzycznych</i> , Kraków 1999. G. Dąbkowski, <i>Siedmiojęzyczny słownik terminów muzycznych. Włosko - francusko - angielsko - niemiecko - rosyjsko - czesko - polski</i> , Warszawa 2004. <i>Partytury utworów analizowanych na zajęciach</i> .
Literatura uzupełniająca
M. Gołąb, <i>Spór o granice poznania dzieła muzycznego</i> , Toruń 2012. N. Hartmann, <i>Warstwy w dziele muzycznym</i> , „Res facta” nr 8, Kraków 1977, s. 8-20. K. Meyer, <i>Forma muzyczna w aspekcie psychologicznym</i> , „Muzyka” 1992, nr 1 (144), s. 3-20. Z. Mojżysz, <i>Rola analizy muzycznej w kształtowaniu osobowości przyszłych muzyków</i> , w: <i>Wartości w muzyce. Wartości kształtujące i kształtowane u studentów w toku edukacji szkoły wyższej</i> , red. Jadwiga Uchyła-Zroski, t. 2, Katowice 2009, s. 39-48. M. Tomaszewski, <i>Nad analizą i interpretacją dzieła muzycznego. Myśli i doświadczenia</i> , „Res Facta” 1982, nr 9, s. 192-200. <i>Inne prace z zakresu historii i teorii muzyki dotyczące analizowanych dzieł muzycznych</i> .